

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/158/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124209067
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124209067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15Csp/158/2024

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D. E., právne zast.: JUDr. František Komka, advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., Bratislava-Staré Mesto, Mlynské nivy 1, IČO: 31 32 01 55, právne zastúpeným Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok takto:

rozhodol:

15Csp/158/2024

I. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru – flexipôžičky uzavretej dňa 23.11.2006 v čl. I. Základné podmienky, v časti Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení: „ Poplatok za I. upomienku: 200,- Sk Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 1000,- Sk“ sú neprijateľné zmluvné podmienky.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru – flexipôžičky uzavretej dňa 23.11.2006 v čl. III., bod 2. v znení: „ Dlužník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám – občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s ktorých obsahom súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru – flexipôžičky uzavretej dňa 23.11.2006 v čl. III., bod 4. v znení: „ Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údajov v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru – flexipôžičky uzavretej dňa 23.11.2006, v čl. III., bod 5. v znení: „ Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní prostredníctvom stáleho rozhodcovského súdu zriadeného v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlužník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešení sporov stálym rozhodcovským súdom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

VI. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,66 % o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením v prípade právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

15Csp/158/2024

1. Prešov dňa 25.10.2024 domáhal toho, aby súd určil Zmluvné podmienky uvedené vo výroku I - IV, tohto rozsudku za neprijateľné a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že so žalovanou som uzatvoril dňa 23.11.2006 Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru – flexipôžičky. (ďalej len „Zmluva“). Spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi mnou a žalovanou má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Ide o vopred pripravenú predtlač žalovanej, do ktorej žalovaná dopisovala len moje údaje. Moja „zmluvná voľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Spotrebiteľskú zmluvu je potrebné podrobiť súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 14.11.2024, v ktorom uviedol, že: považuje predmetnú žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu, pričom súdu navrhuje, aby žalobu žalobcu zamietol.

4. Žalobca v replike doručenej súdu 4.12.2024 zotrval na svojej argumentácii a podanej žalobe.

5. Žalovaný v duplike doručenej súdu 17.12.2024 odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie k žalobe.

6. V konaní súd nariadil na deň 16.12.2025 pojednávanie, ktorého sa žalobca a žalovaný zúčastnili. Na tomto pojednávaní strany zotrvali na svojich doterajších stanoviskách.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili účastníci konania: žaloba na č. I. 1 – 4, zmluva o poskytnutí spotrebného úveru - flexipôžičky zo dňa 23.11.2006 na č. I. 7, vyjadrenie žalovaného doručené súdu 14.11.2024 na č. I. 16 – 26, vyjadrenie žalobcu doručené súdu 04.12.2024 na č. I. 36 – 54, vyjadrenie žalovaného doručené súdu 17.12.2024 na č. I. 57 – 63, návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov z 21.10.2024 na č. I. 64 – 79, vyjadrenie žalobcu doručené súdu 27.12.2024 na č. I. 83 – 86.

8. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

9. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 23.11.2006 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru - flexi pôžičky, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 5.000 Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 888,82 Sk.

10. Uvedené zmluvy obsahovali zmluvné podmienky tak ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku I., II., III.,IV.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 298 Csp (1) súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tej zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentov súvisiacich spotrebiteľskou zmluvou.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákon ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. 17. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

21. Právny vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného založený Zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru - flexi pôžičky zo dňa 23.11.2006 je spotrebiteľským právnym vzťahom medzi veriteľom- dodávateľom konajúcim v rámci svojho predmetu podnikateľskej činnosti a dlžníkom-spotrebiteľom, ktorý nie je podnikateľom, resp. nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

22. Pokiaľ ide o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, tak súd sa v prvom rade zaoberal naliehavým právnym záujmom na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcov ako spotrebiteľov na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobcovia museli tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013).

23. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

24. Ak bolo zmluvné ustanovenie nadiktované v rámci kontraktácie v režime typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je absolútne neplatná. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 161/2011, spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Sporná zmluvná podmienka je tak v rozpore s § 54 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľské zmluvy platí všeobecné výkladové pravidlo v § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je potrebné konštatovať, že nebolo preukázané, že uvedená zmluvná podmienka bola individuálne dohodnutá. Všetky uvedené skutočnosti podporujú záver o nutnosti vyslovenia uvedenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Takéto vyslovenie navyše nie je viazané zákonom iba v čase prípadného trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu. Ba súd má za to, že aj v prípade neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nutné vyslovenie neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky. (viď rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2016 zo dňa 24.11.2015 a Rozsudok Krajského súdu Prešov Sp. zn. 19Co/144/2019 z 18. 06. 2020).

25. Oprávnenosť súdu vysloviť v rozsudku nekalosť zmluvnej podmienky vyplýva z ust. § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP. Za situácie, keď vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky sa dovoľáva strana sporu priamo v žalobe, je povinnosťou súdu o tom rozhodnúť.

26. Súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru- flexi pôžičky uzavretej dňa 23.11.2006 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, uvedenú v čl. I. Základné podmienky, v časti Poplatky platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy, v znení: „ Poplatok za I. upomienku: 200,- Sk Poplatok za každú ďalšiu upomienku: 1000,- Sk.“ sú neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatok za poskytnutie úveru nie je v záujme spotrebiteľa, nemá rozumný ekonomický základ ani protiplnenie.

(obdobne napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 1Csp/24/2024 – 98 zo dňa 28.11.2024) Pokiaľ ide o poplatky za upomienky tak súd poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/126/2012. Podľa označeného rozhodnutia v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky dodávateľa za upomienku.

27. V časti zmluvnej podmienky Poplatok za vedenie úverového účtu: 80,- Sk/mesačne súd žalobu zamietol. Pokiaľ išlo o riešenie nastolenej otázky súvisiacej s poplatkom za vedenie úverového účtu, ktorý podľa žalobcov slúžil výlučne v prospech žalovaného, tak dovolací súd uvádza, že uvedený poplatok bolo možné od spotrebiteľov požadovať do 10.6.2013, kedy tento poplatok bol v Slovenskej republike zrušený. Podľa názoru dovolacieho súdu je argumentácia odvolacieho súdu správna a v celom rozsahu ju považuje dovolací súd za vecne a právne správnu. V otázke poplatku za vedenie úverového účtu v hodnote 2,99 eur mesačne bol odvolací súd toho názoru, že správu úveru možno vyložiť ako činnosť úverového veriteľa, ktorá nie je krytá inými dojednanými platbami (úrokom ako cenou poskytnutého kapitálu a ostatnými poplatkami za konkrétne služby), a ktorú úverový veriteľ na podklade zmluvy o úvere zabezpečuje službami (typicky poradenstvo a klientsky servis, informácie o úverovom vzťahu, zmeny zmluvy, vydávanie rôznych potvrdení) úverovému dlžníkovi po dobu trvania úverového vzťahu. Z ekonomického hľadiska každá cena odráža náklady predajcu a jeho maržu, a preto nebolo neobvyklé ani nelegitímne, aby náklady úverového veriteľa na správu úveru kryl príslušný poplatok ako súčasť ceny plnenia. Poplatok za spravovanie úveru bol v zmysle občianskeho práva cenou plnenia, preto sa na dojednanie o ňom nevzťahuje možnosť súdneho prieskumu jeho primeranosti v zmysle ustanovení o ochrane spotrebiteľa. Neexistuje všeobecný zákaz brať na seba v rámci jedného zmluvného vzťahu iné povinnosti než tie, ktoré pre daný zmluvný typ stanoví zákon a na tom nemení nič ani princíp ochrany spotrebiteľa a zakotvený v § 51 Občianskeho zákonníka a v rozhodnutí Rady č. 93/13/EHS. Smernica rady ES 93/13/EHS vylučuje z preskúmania práve dojednávania ceny, ktoré ponechala na dohodu zmluvných strán v súlade so zákonmi trhového hospodárstva a hospodárskej súťaže. Uvedený poplatok bol do zmluvy o úvere zakomponovaný v súlade so zákonom o bankách, pričom tento je uvedený aj v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to v čl. 4 ods. 1 písm. i). Tento poplatok, ako všetky iné poplatky, ktoré peňažné ústavy účtujú, je teda možné preskúmať len z hľadiska ich primeranosti k poskytnutému plneniu, ktorá neprimeranosť v danom prípade nebola preukázaná. (Obdobne Rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/91/2020 z 27. 04. 2022)

28. Súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru- flexipôžičky, uzavretej dňa 23.11.2006 v čl. III., bod 2. v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám – občanom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s ktorých obsahom súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. „28. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú

prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 46/2021 z 13.12.2021).

30. Súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru- flexipôžičky, uzavretej dňa 23.11.2006 v čl. III., bod 4. v znení: „ Podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom 3 k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“). V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údajov v súlade s § 35 ods. 1 zákona o bankách.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podstata neprijateľnosti odvolaním napadnutej zmluvnej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto podstatné skutočnosti nezrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke, a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamená, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (Pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024).15. Zmluvná podmienka odporuje aj ustanoveniu § 35 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého banka nemôže s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientmi. Uvedené zmluvné ustanovenie však umožňuje banke v prípade existencie osobitného vzťahu klienta k banke vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úveru, nielen rizikového. Neurčitosť je preto dôvodom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistikovaných termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. (Obdobne Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 25CoCsp/3/2025 z 17. 07. 2025).

31. Súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí spotrebného úveru- flexipôžičky, uzavretej dňa 23.11.2006 v čl. III., bod 5. v znení: „ Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní prostredníctvom stáleho rozhodcovského súdu zriadeného v zmysle zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku. Dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešení sporov stálym rozhodcovským súdom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom práve existujúca rozhodcovská doložka by predstavovala prekážku pre rozhodovanie sporu v súdnom konaní. Táto zmluvná podmienka bola už právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 14Csp 187/2020 z 10.05.2022).

32. Preto súd určil citované zmluvné podmienky v Zmluve o úvere za neprijateľné.

33.Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca si uplatnil v konaní určenie 6 neprijateľných zmluvných podmienok, pričom boli úspešní v piatich. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 83,33 %. Preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania pomerne v rozsahu 66,66 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

15Csp/158/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.